

Affetmek

Sertaç Bey: “Affetme yetkisine sahip miyiz? Affetmek Allah’a mahsus diyorlar. Bizler bunun yerine ‘Hakkımı helâl ettim’ mi demeliyiz?”

Affetmek Allah’ın hem sıfatı, hem de bizlere emri. Zaten İslâmiyet, Allah’ın isim ve sıfatlarından doğan güzel ahlâkı yaşamamızı ön görüyor. Dinimizin her emri ve her yasağı Allah’ın bir veya birden fazla ismine dayanıyor.

Allah Afüv’dür. Affeder, affetmeyi sever ve kullarına affetmeyi emreder. Yani “af” gibi bir güzel ahlâkı kullarında da görmek ister. Nitekim Kur’ân, bir âyetinde, “Affetsin. Aldırış etmesin. Allah’ın sizi bağışlamasını istemez misiniz?”¹; bir diğer âyetinde de, “Onlar (Allah’tan hakkıyla korkanlar), bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever”² buyurarak affi önemli bir ahlâkî kural olarak ve takvanın önemli bir ayağı olarak emrediyor.

İster “Affettim” diyelim, ister “Hakkımı helâl ettim” diyelim; bu aftır. Yani bu ifâde, bizim, o kişi ve o mesele ile ilgili olarak mahşere dönük hakkımızdan vazgeçtiğimizi, artık o meseleden dolayı o kişinin yakasına yapışmayacağımızı bildirir. Bizim affımızdan sonra dilerse Cenâb-ı Allah da o kişiyi affeder. Fakat bizimle ilgili bir haktan dolayı, biz onu affetmeden Cenâb-ı Hak affetmiyor. Nihâyet, bizim hakkımızı mahşerde ondan alıp bize teslim ediyor.

Dipnotlar:

1- Nur Sûresi: 22.

2- Âl-i İmran Sûresi: 134.